

ἐπιπλάστως τοῦ Ὀρέστου ὄντος, ὅπως διὰ τῆς τοιαύτης ἀπάτης φονεύσῃ τὸν Αἰγίσθον καὶ τὴν Κλυταιμνήστραν. Ἐλθὼν οὖν τις ἄγγελος πρέσβυς τὸν ἐπίπλαστον τάχα θάνατον τοῦ Ὀρέστου ἀγαθὴν ἔδοξεν ἀγγελίαν λέγειν τῷ Αἰγίσθῳ καὶ τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, ὅς ὑπὲρ τῆς τοιαύτης ἀγγελίας καὶ δῶρα δοῦναι λέγεται τῷ ταύτην κομίσαντι. Λοιπὸν ὁ τοῦ Ὀρέστου παιδαγωγὸς προλογίζων εὐρίσκεται πρὸς τὸν Ὀρέστην καὶ Πυλάδην, ἐρωτῶντας αὐτὸν ἐρχομένους ποῖ πορεύονται καὶ τίς ὁ τρόπος εἰς ὃν τότε μετέλαβον εἰς φόνον τὸν μοιχόν.

Ἀπορία· διὰ τί οὐκ ἐπιγέγραπται Σοφοκλέους θάνατος Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας, ἀλλ' Ἡλέκτρα, καίτοι μὴ τι παθούσης αὐτῆς;

Λύσις· ἀπὸ τοῦ πολυπαθεστέρου προσώπου καὶ ἐπιμονεστέρου τὴν ἐπιγραφὴν ἐποίησε. Παρεισάγει μὲν αὐτὴν ἐν τῷδε τῷ δράματι ὁ χορὸς θρηνοῦσαν αὐτὴν καὶ στενάζουσαν καὶ λυπούμενην καὶ ἐπιμένουσαν καὶ οὐχ ὥσπερ τὰ ἕτερα πρόσωπα ἀπερχομένην. Ἐπιμένουσα γὰρ αἰὶ ὀδύρεται καὶ στένει παθητικώτερον, μέγα στονέουσα.

Les divers morceaux que nous réunissons ici sous le titre commun de Ὑπόθεσις n'ont pas, évidemment, la même origine. Le second, joint au premier dans notre manuscrit, en est distingué dans une copie par les mots καὶ ἄλλως. Le troisième ne nous a été conservé que dans quelques copies. Le dernier, intitulé Ὑπόθεσις διὰ στίχων, est tiré d'un autre manuscrit de Florence. [Dindorf.] Le texte de ce dernier argument est visiblement altéré en plusieurs endroits; nous le reproduisons tel que l'a publié W. Dindorf (*Scholia in Sophoclis tragadias*, vol. II, p. 243). Dans le dernier alinéa, Dindorf soupçonne qu'il faut lire ἐπιμονωτέρου ou peut-être ἐπιμενεστέρου; et χορὸς paraît devoir être remplacé par ποιητῆς, ces deux mots étant fréquemment représentés dans les manuscrits par la lettre initiale seule surmontée d'un ο, ce qui rend la confusion facile.

εφ